

Súd: Okresný súd Brezno
Spisová značka: 4C/296/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6312208659
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Kekeňák, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBR:2016:6312208659.7

Rozhodnutie

Okresný súd Brezno sudcom JUDr. Ondrejom Kekeňákom, PhD., v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. Fridrich Paľko, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421 proti odporcovi Slovenská republika, zast. Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, IČO: 00 166 073, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

- I. Súd návrh **z a m i e t a**.
- II. Odporcovi súd náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom podaným na tunajší súd dňa 27.09.2012 domáha, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť mu z titulu majetkovej škody sumu 175,- Eur a z titulu nemajetkovej ujmy sumu 331,92 Eur, prípadne medzitímnym rozsudkom rozhodol tak, že odporca je zodpovedný za škodu, ktorá vznikla navrhovateľovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Brezno, ktorý nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote. Závazok navrhovateľa mal vzniknúť zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX voči dlžníkovi A. T., nar. XX.XX.XXXX. Rovnakých nárokov sa s menšími odchýlkami domáhal navrhovateľ aj ďalšími návrhmi voči rovnakému odporcovi, a to v konaniach, ktoré boli spojené na spoločné konanie, ako bude uvedené nižšie.

Navrhovateľ podaný návrh odôvodnil tým, že v pozícii oprávneného navrhol vykonanie exekúcie pred zvoleným súdnym exekútorom pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku zo zmluvy o úvere. Súdny exekútor postupoval podľa procesnej úpravy obsiahnutej v Exekučnom poriadku, najmä podľa ustanovenia § 44 ods. 1 Exekučného poriadku a predložil návrh navrhovateľa na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému súdu a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie a udelil mu poverenie na vykonanie exekúcie.

Navrhovateľ pre obavy o právny a faktický osud pohľadávky nútene vymáhanej súdnym exekútorom, ktorému bolo naposledy udelené poverenie na vykonanie exekúcie, spísal a podal postupom podľa § 44 ods. 8 Exekučného poriadku exekučnému súdu návrh na zmenu exekútora. Navrhovateľ legitímne očakával, že súd mu svojou činnosťou poskytne súdnu ochranu v zákonom predpokladanej kvalite a teda, že dôjde k reálnej zmene exekútora rozhodnutím súdu v zákonom stanovenej lehote. Bohužiaľ sa tak nestalo a to napriek tomu, že podaný návrh spĺňa všetky formálne a materiálne podmienky ustanovené Exekučným poriadkom, resp. Občianskym súdnym poriadkom. V exekučnom konaní vedenom podľa ustanovenia § 44 ods. 8 Exekučného poriadku je založená zákonná povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase.

V predmetnom prípade podľa tvrdenia navrhovateľa neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústreďene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o zmene súdneho exekútora pristúpi až po veľmi dlhej dobe. Súd najmä nevykonával žiadne také úkony, ktoré by smerovali k odstráneniu právnej neistoty, ktorej sa navrhovateľ v predmetnej veci nachádzal, čím porušil základné práva navrhovateľa zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR.

Navrhovateľovi vznikla majetková škoda predstavujúca náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom. Navrhovateľ vynaložil v tomto období na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému sumu 70,- Eur, na udržanie a správu informačného systému sumu 40,- Eur, na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom sumu 50,- Eur, na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urovaním a kontrolou stavu konania sumu 15,- Eur.

Druhým uplatneným nárokom je náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorá vznikla tým, že márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania navrhovateľa, že nastanú účinky predpokladané ustanovením § 44 ods. 8 Exekučného poriadku a správnym postupom exekučného súdu dôjde k zámene súdneho exekútora, čo bude viesť k efektívnemu a účinnému vymoženiu jeho pohľadávky. Nesprávny úradný postup exekučného súdu vystavil oprávnené záujmy navrhovateľa riziku zániku povinného, riziku zmarenia účelu exekučného konania pre stratu kontaktu s povinným, riziko insolventnosti povinného. Náhrada nemajetkovej ujmy má byť teda vnímaná ako spravodlivá satisfakcia za konkrétne porušenie jeho zákonných nárokov a základných práv. Navrhovateľ zdôraznil, že neexistuje akýkoľvek účinný vnútroštátny prostriedok nápravy spôsobilý reštituovať vzniknutú situáciu, a možno konštatovať úplne zbytočné a právne nezdôvodniteľné časové omeškanie v rozhodovaní exekučného súdu, ktoré spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít navrhovateľa, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov. Vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane navrhovateľa, ale aj na strane jeho majiteľov. Napokon nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy navrhovateľa a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať.

Podľa navrhovateľa potreba náhrady nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu, z ktorých vyplýva najmä právo navrhovateľa na včas a kvalitne poskytnutú súdnu ochranu, v súlade s ktorým má byť vykonávaný aj výklad a aplikácia zákonných predpisov zo strany všeobecných súdov.

Primeranou sumou náhrady nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a zamedzenie vymoženiu pohľadávky cestou exekúcie, v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučného súdu, je suma 885,12 Eur. Navrhovateľ uskutočnil výpočet nároku alikvotným pomerom 55,32 Eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu a to práve na základe aplikácie doktríny ústavného súdu, teda 663,88 Eur za roku : 12 mesiacov v roku = 55,32 Eur za mesiac. Navrhovateľ taktiež tunajší súd upozornil, že v danej veci bol exekučný súd nečinný viac ako 201 dní.

V danom prípade sa navrhovateľ domáha podaným návrhom náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom tunajšieho súdu. Navrhovateľ postupoval podľa ustanovenia § 15 ods. 1 zákona 514/2003 Z.z. a písomnou žiadosťou požiadal odporcu o predbežné

prerokovanie nároku na náhradu škody. Odporca však do podania tohto návrhu na žiadosť navrhovateľa nereagoval.

Rovnako si navrhovateľ zdôvodňoval svoje návrhy aj v ostatných veciach, ktoré boli Okresným súdom Brezno spojené do jedného konania. Navrhovateľ si uplatnil pre namietané pochybenie exekučného súdu (v každom prípade sa jednalo o Okresný súd Brezno) nasledovné sumy:

Z exekučného konania vedenom voči povinnému A. E., nar. XX.XX.XXXX, v ktorom malo omeškanie exekučného súdu trvať viac ako 84 dní, je výška uplatnenej náhrady majetkovej škody 175,- Eur a nemajetkovej ujmy 110,64 Eur, voči povinnému Q. Q., nar. XX.XX.XXXX, v ktorom malo omeškanie exekučného súdu trvať viac ako 201 dní, je výška uplatnenej náhrady majetkovej škody 175,- Eur a nemajetkovej ujmy 331,92 Eur, voči povinnému K. S., nar. XX.XX.XXXX, v ktorom malo omeškanie exekučného súdu trvať viac ako 557 dní, je výška uplatnenej náhrady majetkovej škody 175,- Eur a nemajetkovej ujmy 995,76 Eur, voči povinnému A. C., nar. XX.XX.XXXX, v ktorom malo omeškanie exekučného súdu trvať viac ako 557 dní, je výška uplatnenej náhrady majetkovej škody 175,- Eur a nemajetkovej ujmy 995,76 Eur, voči povinnému S. Z., nar. XX.XX.XXXX, v ktorom malo omeškanie exekučného súdu trvať viac ako 496 dní, je výška uplatnenej náhrady majetkovej škody 175,- Eur a nemajetkovej ujmy 885,12 Eur, voči povinnému K. C., nar. XX.XX.XXXX, v ktorom malo omeškanie exekučného súdu trvať viac ako 497 dní, je výška uplatnenej náhrady majetkovej škody 175,- Eur a nemajetkovej ujmy 885,12 Eur, voči povinnému N. U., nar. XX.XX.XXXX, v ktorom malo omeškanie exekučného súdu trvať viac ako 118 dní, je výška uplatnenej náhrady majetkovej škody 175,- Eur a nemajetkovej ujmy 165,96 Eur, voči povinnému M. E., nar. XX.XX.XXXX, v ktorom malo omeškanie exekučného súdu trvať viac ako 175 dní, je výška uplatnenej náhrady majetkovej škody 175,- Eur a nemajetkovej ujmy 276,60 Eur, voči povinnému S. Z., nar. XX.XX.XXXX, v ktorom malo omeškanie exekučného súdu trvať viac ako 722 dní, je výška uplatnenej náhrady majetkovej škody 175,- Eur a nemajetkovej ujmy 1327,68 Eur.

Tunajší súd uznesením č.k. 4C/296/2012-23 zo dňa 08.04.2013 rozhodol o spojení vecí vedených pod sp.zn. 4C/296/2012, sp.zn. 4C/334/2012, sp.zn. 4C/342/2012, sp.zn. 4C/343/2012, sp.zn. 4C/344/2012, sp.zn. 4C/345/2012, sp.zn. 4C/346/2012, sp.zn. 4C/347/2012, sp.zn. 4C/348/2012, sp.zn. 4C/349/2012 na spoločné konanie a ďalej sú prejednávané pod sp.zn. 4C/296/2012.

Odporca Slovenská republika, v zastúpení Ministerstvom spravodlivosti SR, sa podaním zo dňa 13.05.2014, doručeným súdu dňa 17.05.2014, vyjadril k podanému návrhu, pričom žiadal návrh zamietnuť, a to z viacerých dôvodov. V prvom rade odporca namietal procesné pochybenia zo strany navrhovateľa, ktorý vo svojich návrhoch zmätočne označil povinných s odlišným uvedením dátumov narodenia v prípade keď boli uvádzaní v návrhoch viacnásobne, spisové značky príslušných exekučných konaní, pod ktorými sú veci vedené na exekučných súdoch, neboli v návrhoch označené napriek tomu, že navrhovateľ tieto údaje k dispozícii má, pričom voči súdu nepravdivo a zavádzajúco tvrdí, že súdu k jednotlivým exekučným veciam poskytuje všetky údaje, ktoré má k dispozícii. Neuvedenie konkrétnej spisovej značky veci bolo okrem iného dôvodom aj na odmietnutie ústavnej sťažnosti navrhovateľa, ktorú podával na Ústavný súd SR. Navrhovateľ nepriložil ani jeden relevantný dôkaz na preukázanie svojich tvrdení, celú dôkaznú povinnosť prenáša na súd, čo je neprijateľné, aj samotné zdôvodnenie uplatnených nárokov je nejasné z pohľadu špecifikácie konkrétneho právneho dôvodu vzniku nároku na náhradu škody, či vzniku nároku na nemajetkovú ujmu.

V tomto konaní nie je splnená základná podmienka pre možnosť vyhovieť podanému návrhu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z., a to predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom štátu, po neúspešnosti ktorého je možné takýto návrh podať po uplynutí 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti navrhovateľa. Odporca zdôraznil, že navrhovateľ podal na Ministerstvo spravodlivosti SR žiadosť o predbežné prerokovanie predmetných nárokov, avšak po výzve ministerstva nedoplnil žiadané informácie, nebol ochotný priložiť ani príslušné návrhy na zmenu exekútora v jednotlivých exekučných konaniach s dátumom doručenia súdu, uznesenia o zmene súdneho exekútora, prípadne oznámiť dátumy, kedy sa navrhovateľ dozvedel o škode, ďalej doklady preukazujúce vyčíslenie majetkovej škody, či iné skutočnosti podstatné pre prerokovanie nároku. Neposkytol teda žiadnu súčinnosť pri predbežnom prerokovaní podaných žiadostí a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody, o čo sám požiadal. Odporca preto nepovažuje nárok navrhovateľa za predbežne prerokovaný v zmysle § 4 ods. 1 písm. a) zák. č. 514/2003 Z. z.

Čo sa týka splnenia atribútov pre vznik nároku na náhradu škody v zmysle uvedeného zákona, je podľa odporcu potrebné vychádzať pre posudzovaní otázky nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v údajnom porušení povinnosti súdu vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote zo znenia ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., kde je explicitne uvedené, z čoho je možné vychádzať pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, pričom navrhovateľ doposiaľ dôkazy potrebné pre posúdenie tejto otázky, predpokladané týmto ustanovením nepredložil. K otázke nerozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote odporca uvádza, že všeobecným predpokladom na zmenu súdneho exekútora je žiadosť oprávneného na zmenu súdneho exekútora spolu s uvedením súdneho exekútora, ktorý má nahradiť pôvodného exekútora. V praxi je zaužívaný model, v zmysle ktorého exekučný súd po dôjdení žiadosti o zmenu súdneho exekútora predloží túto žiadosť pôvodnému súdnemu exekútorovi na vyjadrenie, na vyčíslenie jeho doterajších trov a na zaslanie príslušného exekútorského spisu za účelom realizácie povinností vyplývajúcej exekučnému súdu z ustanovenia § 44 ods. 9 zákona č. 233/1995 Z. z.

Odporca pripustil, že v niektorých jednotlivých prípadoch mohol exekučný súd rozhodnúť o návrhoch oprávneného na zmenu súdneho exekútora po uplynutí zákonom stanovenej 30-dňovej lehoty od doručenia takéhoto návrhu, najmä v prípadoch ak pôvodný exekútor neposkytol exekučnému súdu plnú súčinnosť, v takých prípadoch exekučný súd z objektívnych dôvodov nemohol dodržať zákonnú 30-dňovú lehotu na rozhodnutie o návrhoch navrhovateľa ako oprávneného na zmenu súdneho exekútora tak, aby v tejto lehote rozhodol aj o trovách exekúcie pôvodného súdneho exekútora a súčasne postúpil novému súdnemu exekútorovi exekučný spis pôvodného súdneho exekútora. Odhliadnuc od uvedeného, v prípadoch podozrenia, že exekučný súd nekonal o návrhoch navrhovateľa ako oprávneného na zmenu súdneho exekútora navrhovateľovi nič nebránilo využiť účinný prostriedok nápravy, ktorým bolo podanie sťažnosti predsedovi príslušného súdu proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa § 3 ods. 7 v spojení s § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch. Ak navrhovateľ tento prostriedok nápravy nevyužil, zanedbal svoju všeobecnú preventívnu povinnosť podľa ustanovenia § 415 zákona č. 40/1964 Zb., keďže si nepočínal tak, aby nedošlo k škode na jeho majetku. Aj v zmysle judikatúry Ústavného súdu SR nedodržanie lehoty, stanovenej zákonom, nie je automaticky aj porušením základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, je potrebné prihliadať na všetky okolnosti danej veci.

Vzhľadom na povahu úkonu (rozhodnutie o zmene súdneho exekútora), zákonom ustanovenú lehotu, lehotu v ktorej sa rozhodlo, nečinnosť navrhovateľa i nevyhnutnosť vykonať pred, resp. súčasne s rozhodnutím i iné úkony, nie je možné nerozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v lehote stanovenej zákonom považovať za zbytočné prietahy, a teda za nesprávny úradný postup. Zároveň odporca poukázal na ustanovenie § 44 ods. 8 a 9 Exekučného poriadku, z ktorého je zrejmé, že pôvodný súdny exekútor vykonáva úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora, resp. do doručenia uznesenia o zmene súdneho exekútora pôvodnému exekútorovi. To znamená, že v súvislosti s nerozhodnutím súdu v lehote nemohlo dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody, pôvodný súdny exekútor mal a mohol pokračovať vo vymáhaní pohľadávky, na ktorú mal poverenie, s ohľadom na zachovanie kontinuity konania.

Odporca ďalej poukázal na nedostatok právomoci všeobecného súdu preskúmavať efektívnosť a rýchlosť súdneho konania iného súdu (v tomto prípade exekučného) v konaní o náhrade škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. Takémuto skúmaniu môže byť rozhodovanie súdu podrobené len v konaní pred Ústavným súdom SR na základe ústavnej sťažnosti, obdobnú právomoc má predseda príslušného súdu na podklade sťažností na prietahy podľa § 62 ods. 1 zák. č. 757/2004 Z. z. Všeobecný súd potom môže o náhrade škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. rozhodovať na základe prietahov v súdnom konaní len v prípade, ak by tieto boli konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažností na prietahy, v právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktorý má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatnom rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, alebo v právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, v ktorej Ústavný súd SR konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Odporca dal do pozornosti súdu uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 03.10.2012, č. k. I.ÚS 476/2012-12, ktorým bolo rozhodované o ústavných

sťažnostiach navrhovateľa, tieto boli pre zjavnú neopodstatnenosť odmietnuté, pretože namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré sťažovateľ označil, a to buď pre nedostatok zjavne príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Podľa Ústavného súdu SR doterajšia dĺžka predmetných konaní sama osebe nie je ešte takej povahy, aby len na jej základe bolo možné v danej veci vysloviť namietané porušenie práv sťažovateľa, resp. že doba konaní vedených okresným súdom zasiahla samotnú podstatu a účel základného práva sťažovateľky takým závažným spôsobom, že by to odôvodňovalo prijatie sťažnosti na ďalšie konanie.

K vyčíslenej škode a k nemajetkovej ujme zo strany navrhovateľa vyjadril odporca názor, že navrhovateľ nepreukázal ničím vznik škody a nároky, ktoré si uplatňuje, možno považovať len za hypotetické.

Navrhovateľ sa v rámci návrhu domáha náhrady škody pozostávajúcej z materiálnej škody v paušálnej sume 175,- Eur. Podľa tvrdení navrhovateľa si tento vyčíslil vzniknutú škodu na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov, ktoré spočívajú v administratívnych výdavkoch, funkčných výdajoch, mzdových výdajoch a výdajoch spojených so stratou času zamestnanca, a to bez ohľadu na dĺžku trvania prieťahov. Taktiež uvádza, že škoda zaťažila navrhovateľa v období medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o návrhu. Ako podstatné zložky vyčíslenej sumy uvádza správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému, udržiavanie a správu informačného systému a administratívne spracovanie textov urgencií, publikačné výdaje, poštovné. Navrhovateľ v návrhu neuviedol, či predmetné vecné náklady predstavujú podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. skutočnú škodu a ušlý zisk. V tomto smere odporca poukazuje na definície podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. skutočnú škodu alebo ušlý zisk. Na základe ustálených definícií skutočnej škody a ušlého zisku má odporca za to, že navrhovateľ dosiaľ neunesol bremeno tvrdenia tým, že nekonkretizoval, či si uplatňuje skutočnú škodu alebo ušlý zisk a zároveň zastáva názor, že navrhovateľom uvedená paušalizáciu vecných nákladov nemožno považovať ani za zmenšenie majetku poškodeného, ani za ušlý majetkový prospech, a teda logicky nie je možné domáhať sa ich náhrady podľa zákona 514/2003 Z. z.

Odporca poukázal aj na to, že navrhovateľ ako spoločnosť, ktorá sa zaoberá spotrebiteľskými úvermi, k svojej činnosti potrebuje a nepochybne využíva informačný systém, ktorý poskytuje prehľad poskytnutých úverov. Takýto systém musel využívať nielen počas domnelých prieťahov, ale aj pred týmito obdobiami, ako aj po ňom, nielen na správu pohľadávok, ktoré boli predmetom exekúcie, ale aj pri takých, pri ktorých žiadne exekúcie neprebíhali, resp. prebiehali bez namietaných nedostatkov. Akákoľvek výška nákladov prevádzkovania na správu informačného systému vznikla bez ohľadu na tvrdené prieťahy a jej uplatnenie možno považovať za účelové. Navrhovateľ ako ďalšiu položku uvádza udržiavanie systému. Tu ide taktiež o činnosť, ktorú musí navrhovateľ udržiavať na každodennej báze, najmä pri poskytovaní úverov v takom rozsahu, v akom ich poskytuje navrhovateľ, aby sa naplnil účel fungovania spoločnosti daného druhu. Požadovať paušálne náhrady za vyššie uvedené všeobecné činnosti je nesprávne a účelové.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti má odporca za to, že nemôže niesť zodpovednosť a nahrádzať navrhovateľovi materiálnu škodu tak, ako si ju uplatnil v tomto konaní, pretože navrhovateľ nepreukázal vznik a ani výšku škody.

Navrhovateľ sa v rámci svojich návrhoch domáha aj náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch v pomernej výške k čiastke 663,88 Eur (suma ktorá vyplýva z judikatúry Ústavného súdu SR) podľa toho, ako dlho trvalo domnelé omeškanie.

V časti nároku navrhovateľa na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch poukázal odporca na skutočnosť, že nálezy Ústavného súdu SR, na ktoré navrhovateľ odkazuje v návrhu nie je možné automaticky aplikovať na predmetné konanie. Je potrebné poznamenať, že poskytovanie finančného zadostučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany súdu. Každé prípadové okolnosti sú osobitné a vychádzať z paušálnej sumy 663,88 Eur, ktorá musí byť priznaná za každý rok prieťahov je nesprávna úvaha. Navyše pri rozhodovaní Ústavný súd SR vychádza aj z významu sporu pre navrhovateľa, pričom v tomto prípade sa jedná o veľkú spoločnosť poskytujúcu úvery fyzickým osobám. Ústavný súd SR prihliada aj na to, či sťažnosť voči postupu v konaní adresovaná predsedovi súdu viedla k náprave. Pokiaľ navrhovateľ tento prostriedok nevyužil je neprijateľné, aby

sa mu priznávala náhrada nemajetkovej ujmy podľa vybraných nálezov Ústavného súdu SR, keď predseda súdu nemal možnosť zjednať prípadnú nápravu. V druhom rade odporca poznamenáva, že vznik nemajetkovej ujmy u fyzických a právnických osôb je odlišný. Pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti sú irelevantné v predmetnom konaní, keďže si náhradu škody a nemajetkovej ujmy uplatňuje spoločnosť ako právnická osoba. Navrhovateľ taktiež uvádza aj "zánik podnikateľských aktivít a podnikateľských plánov" bez bližšej konkretizácie. Taktiež navrhovateľ v návrhu nespresnil, v čom a ako situácia ovplyvnila jeho ďalšie podnikateľské postupy.

Navrhovateľ taktiež v rámci svojho návrhu opomenul uviesť, že pri uplatňovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné preukázať, že konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim zadosťučinením. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odporca nemá preukázaný vznik nemajetkovej ujmy a ani to, že by sa mala poskytovať jej náhrada v peniazoch.

Záverom odporca poukázal na aspekt dobrých mravov, na ktoré sa navrhovateľ odvoláva, pričom z pohľadu odporcovi práve toto kritérium hovorí v neprospech navrhovateľa vzhľadom na charakter nárokov a na charakter obchodnej činnosti, z ktorej tieto nároky voči dlžníkom navrhovateľa vznikli, na jeho prax pri uzatváraní zmlúv o spotrebiteľských úveroch a na negatívne vnímanie navrhovateľa verejnosťou aj špecializovanými organizáciami na ochranu spotrebiteľa či zo strany štátnych orgánov, ktoré na každej mocenskej úrovni musia vynakladať nadmerné úsilie na dosiahnutie efektívnej ochrany práv spotrebiteľov. Toto negatívne vnímanie je práve dôsledkom praktík a aplikácie či využívania právnych inštitútov zo strany navrhovateľa, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi a so všeobecne uznávanými spotrebiteľskými právami. Ak potom v prípadnom exekučnom konaní, v ktorom má byť vymáhaná pohľadávka navrhovateľa voči jeho dlžníkovi, zároveň spotrebiteľovi, súd vynakladá väčšie úsilie a dlhšie časové obdobie na podrobné skúmanie podmienok uzatvorenia spotrebiteľskej zmluvy, dodržania právnych predpisov o ochrane spotrebiteľa atď., potom navrhovateľ nemôže poukazovať na rozpor s dobrými mravmi v súvislosti s takýmto postupom súdu. K príčinnej súvislosti odporca uviedol, že vychádzajúc zo základnej charakteristiky príčinnej súvislosti, ako priameho a bezprostredného vzťahu príčiny a následku nemožno tvrdiť, že navrhovateľovi vznikla škoda postupom tunajšieho súdu.

Na základe týchto skutočností odporca žiadal návrh v plnom rozsahu zamietnuť.

V predmetnom konaní po vytýčení pojednávania vo veci na deň 24.07.2014, podal navrhovateľ podaním zo dňa 18.07.2014, doručeným súdu dňa 18.07.2014 návrh, ktorým žiadal zrušiť vytýčené pojednávanie. Svoj procesný návrh odôvodnil skutočnosťou, že podľa jeho právneho názoru vo veci rozhoduje vylúčený sudca a súd, ktorého všetci sudcovia sú v tomto konaní vylúčení v zmysle ustanovenia O.s.p. Na základe toho mal konajúci sudca postupovať v zmysle § 15 a nasl. O.s.p. Na vylúčení sudcov Okresného súdu Brezno v tejto veci navrhovateľ trvá napriek rozhodnutiu odvolacieho súdu o tom, že sudcovia vylúčení nie sú. Z toho dôvodu navrhovateľ podal sťažnosť na Ústavný súd SR, ktorú v prílohe svojho podania pripojil, a zároveň navrhol konajúcemu súdu, aby zrušil nariadené pojednávanie až do rozhodnutia Ústavného súdu SR v tejto veci. Navrhovateľ v podaní taktiež navrhol doplniť dokazovanie. Navrhovateľ, ako sám uvádza, zadal objednávku na spracovanie znaleckého posudku, ktorý vyčíslí výšku vzniknutej škody v dôsledku skutočností opísaných v návrhu, za ktoré zodpovedá odporca. Vypracovaný znalecký posudok po jeho vyhotovení predloží súdu, pričom žiadal, aby o obsah tohto znaleckého posudku bolo doplnené dokazovanie vykonané v tomto konaní. V prípade ak ide o návrh agendy ISTINA RS, na preukázanie skutočností, že postup exekučného súdu je nesprávny (v rozpore so zákonom) nechal navrhovateľ spracovať znalecký posudok znalcom v odbore 330000 - Právne vzťahy k cudzine, odvetví 330300 - Európske právo, ktorý zodpovie na otázky týkajúce sa interpretácie a aplikácie smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 v nadväznosti na justičnú prax a záväznú judikatúru Súdneho dvora EU (posudzované otázky predstavujú podstatu argumentácie exekučného súdu pri vykonaní nesprávneho úradného postupu). Znalecký posudok navrhovateľ navrhol ako dôkaz so zásadnou povahou a žiadal, aby bol súdom po spracovaní vykonaný.

Rozsudkom č.k. 4C/296/2012-254 zo dňa 24.07.2014 súd návrh navrhovateľa zamietol a odporcovi nepriznal náhradu trov konania.

Podaním doručeným súdu dňa 08.09.2014 podal navrhovateľ odvolanie proti rozsudku č.k. 4C/296/2012-254 zo dňa 24.07.2014 a žiadal odvolací súd, aby napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec súdu na ďalšie konanie.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 14Co/1179/2014-316 zo dňa 20.10.2015 zrušil rozsudok tunajšieho súdu č. k. 4C/296/2012-254 zo dňa 24.07.2014 a vrátil vec súdu na ďalšie konanie. V odôvodnení krajský súd okrem iného uviedol, že zo zápisnice o pojednávaní odvolací súd ďalej zistil, že v tejto sa nachádza zápis „Súdca oboznámil listinné doklady uvedené v spise, ako aj pripojené spisy tunajšieho súdu 6Er/324/2003, 7Er/484/2004, 5Er/98/2006.“ Súd uznesením vyhlásil dokazovanie vo veci za skončené. Na to bol vyhlásený rozsudok, ktorým súd žalobu zamietol s tým, že žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

Odvolací súd ďalej vzhľadom na obsah spisu konštatoval, že v spise sp. zn. 4C/296/2012 sú založené všetky spisy, ktoré sú vedené pod touto spoločnou spisovou značkou tak, ako to vyplýva z uznesenia o spojení vecí. Odvolací súd však zistil, že k týmto spojeným veciam nie sú pripojené všetky exekučné veci okresného súdu, z ktorých odvodzuje žalobca svoj návrh o náhradu škody a nemajetkovej ujmy. Samotný žalobca v návrhoch na začatie konania neuvádza čísla exekučných spisov, uvádza len spisovú značku, pod ktorou sú jednotlivé veci vedené u súdneho exekútora. Okresný súd neuvádza v rozsudku ani tieto značky, ani spisové značky, pod ktorými sú veci vedené na exekučnom súde. Uvádza mená povinných s dátumami narodenia, počet dní omeškania a vymáhanú výšku škody a nemateriálnej ujmy (podľa návrhov). Odvolací súd zistil, že prvostupňový súd k spojenému spisu pripojil aj niektoré veci exekučného súdu, ktoré sa týkajú spojených vecí, celkom tri exekučné spisy, a to 6Er/324/2003, 7Er/484/2004 a 5Er/98/2006. Z obsahu zápisnice nevyplýva, že by súd vykonal dokazovanie navrhnutými dôkazmi (tzn. exekučnými spismi v zmysle jednotlivých spojených vecí), okrem tých, ktoré k spisu pripojené sú.

Odvolací súd je z úradnej povinnosti povinný prihliadať v zmysle § 212 ods. 3 O.s.p. na vady konania, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie veci. Takýmto následkom môžu byť predovšetkým vady vzniknuté nesplnením niektorej z procesných podmienok, t. j. účasťou vylúčeného sudcu pri rozhodovaní, odňatím možnosti niektorému z účastníkov konať, porušením predpisu o spôsobe vykonania dôkazu, a pod. Po preskúmaní rozhodnutia napadnutého odvolaním odvolací súd zistil vady konania pred súdom prvého stupňa, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Tieto vady spočívali v porušení predpisu o spôsobe vykonania dokazovania, resp. nevykonania dokazovania, keď zo samotnej zápisnice, ale v konečnom dôsledku aj z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že súd v tejto veci (v spojených veciach) dokazovanie predpísaným spôsobom nevykonával. Vzhľadom na zistenú skutočnosť, že prvostupňový súd rozhodol napriek tomu, že žiadnym spôsobom nevykonával dokazovanie vo všetkých spojených veciach, nepostupoval teda v súlade s treťou časťou, druhou hlavou občianskeho súdneho konania, prvostupňový súd rozhodol na základe vlastných poznatkov o prejednávanej veci z obdobných súdnych konaní bez toho, aby postupoval v súlade s ústavou garantovaným právom na súdnu ochranu v článku 48 ods. 2 Ústavy SR, podľa ktorého „každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.“ V tomto prípade síce nebolo porušené právo vec verejne prerokovať, pretože žalobca mal možnosť zúčastniť sa vytyčeného pojednávania, tohto práva sa vzdal bez dôležitého dôvodu, neoznámil žiadny závažný dôvod, pre ktorý sa na pojednávanie nedostaví, ani sa z pojednávania z takéhoto dôvodu neospravedlnil a nežiadal o odročenie. Samotná žiadosť o zrušenie pojednávania a prerušenie konania nemôže byť považovaná za dôvod pre to, aby súd v konaní, ktoré bolo riadne vytyčené, nepokračoval a prípadne aj nerozhodol. Za chybný postup teda odvolací súd v tomto prípade považuje konanie prvostupňového súdu, ktorý napriek tomu, že dokazovanie vo veci nevykonával, hodnotil uplatnený nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. tak, ako to vyplýva z odôvodnenia rozsudku na základe jeho poznatkov o účastníkoch v iných obdobných konaniach, čo odvolací súd považuje za neprípustné a za taký postup, na ktorý musí ex offo v zmysle § 212 ods. 3 O.s.p. prihliadnuť. Súd preto ustálil, že v danej veci došlo postupom súdu k vade konania podľa § 221 ods. 1, písm. f) O.s.p. Vzhľadom na uvedenú závažnú procesnú vadu nemôže byť napadnuté rozhodnutie kvalifikované ako správne. Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu s poukazom na § 221 ods. 1, písm. f) O.s.p. zrušil a podľa odseku 2 mu vec vrátil na ďalšie konanie.

Súd vytyčil pojednávanie na 04.04.2016 a predvolal naň účastníkov konania.

Podaním doručeným súdu dňa 29.03.2016 požiadal navrhovateľ o identifikáciu ním podaného návrhu uvedením jeho spisovej značky, ktorá sa má nachádzať na prvej strane, keďže podľa jeho vyjadrenia

bez znalosti tejto značky nie je možné určiť, akej veci sa nariadené pojednávanie týka a teda sa na neho nie je možné ani pripraviť a nemožno hovoriť o naplnení zmyslu ustanovenia § 115 ods. 2 O.s.p.

Podaním doručeným súdu dňa 04.04.2016 žiadal navrhovateľ o odročenie vytýčeného pojednávania na iný termín, čo odôvodnil tým, že nemal možnosť pripraviť sa na predmetné pojednávanie, nakoľko mu nebola oznámená jeho spisová značka identifikujúca návrh aj napriek jeho predošlej žiadosti. Vzhľadom na to, že neboli splnené podmienky podľa § 115 ods. 2 O.s.p., nie je možné považovať lehotu na prípravu na pojednávanie za zachovanú.

Odporca sa z neúčasti na pojednávaní súdu písomne ospravedlnil, o odročenie pojednávania nežiadal. Zotrval na svojom písomnom vyjadrení k návrhu, ktorý žiadal zamietnuť.

Súd pojednávanie dňa 04.04.2016 vykonal v neprítomnosti účastníkov konania.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením návrhu, pripojených spisov tunajšieho súdu sp.zn. 1Er/136/2003, sp.zn. 6Er/324/2003, sp.zn. 2Er/304/2002, sp.zn. 5Er/65/2007, sp.zn. 6Er/73/2007, sp.zn. 7Er/484/2004, sp.zn. 5Er/98/2006, sp.zn. 1Er/210/2005, sp.zn. 1Er/260/2005, sp.zn. 5Er/155/2003, ako aj písomných vyjadrení účastníkov konania a listinných dokladov uvedených v spise tak, ako sú uvedené v zápisnici o pojednávaní.

Na základe vykonaného dokazovania zistil súd v podstatných okolnostiach tento skutkový stav :

Dňa 08.07.2003 bola súdu doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na podklade platobného rozkazu Okresného súdu Brezno sp.zn. 1Ro/117/2003 zo dňa 26.02.2003. Uvedená žiadosť bola zapísaná pod sp.zn. 1Er/136/2003. Tunajší súd následne dňa 07.08.2003 vydal poverenie č. XXXX XXXXXX na vykonanie exekúcie na podklade platobného rozkazu Okresného súdu Brezno sp.zn. 1Ro/117/2003 zo dňa 26.02.2003, ktorým poveril súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu vymožením pohľadávky v exekučnom konaní. Podaním zo dňa 28.10.2009, doručeným dňa 02.11.2009, podal oprávnený návrh na zmenu exekútora a požiadal súd, aby poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD.. Podaním zo dňa 18.11.2009 požiadal súd súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu, aby v lehote 10 dní vyčíslil doterajšie trovy exekúcie. Súdny exekútor JUDr. Jozef Ďurica dňa 04.12.2009 doručil súdu vyúčtovanie trov exekúcie ako aj exekučný spis. Uznesením č.k. 1Er/136/2003-12 zo dňa 17.05.2010 súd vyhovel návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu a poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého PhD. vykonávaním exekúcie. Dňa 24.05.2010 požiadal oprávnený žiadosť o poskytnutie informácií o stave konania, keďže ku dňu podania žiadosti nebolo rozhodnuté o návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Dňa 05.12.2003 bola súdu doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na podklade notárskej zápisnice sp.zn. N 259/2003, NZ 37727/2003. Uvedená žiadosť bola zapísaná pod sp.zn. 6Er/324/2003. Tunajší súd následne dňa 12.01.2004 vydal poverenie č. XXXX XXXXXX na vykonanie exekúcie na podklade notárskej zápisnice sp.zn. N 259/2003, NZ 37727/2003, ktorým poveril súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu vymožením pohľadávky v exekučnom konaní. Podaním zo dňa 28.10.2009, doručeným dňa 02.11.2009, podal oprávnený návrh na zmenu exekútora a požiadal súd, aby poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD.. Podaním zo dňa 18.11.2009 vyzval súd súdneho exekútora o vyčíslenie trov exekúcie a vyjadrenie sa k návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Súdny exekútor JUDr. Jozef Ďurica dňa 18.12.2009 doručil vyčíslenie trov exekúcie. Dňa 24.05.2010 podal oprávnený žiadosť o poskytnutie informácií o stave konania, keďže ku dňu podania žiadosti nebolo rozhodnuté o návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Uznesením č.k. 6Er/324/2003-17 zo dňa 20.01.2010 súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú, zastavil ju a zaviazal oprávneného povinnosťou nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie okrem iného z dôvodu, že notárska zápisnica, na podklade ktorej sa exekúcia vykonáva, nie je platným exekučným titulom. Oprávnený podal dňa 27.09.2010 odvolanie proti uzneseniu č.k. 6Er/324/2003-17 zo dňa 20.01.2010. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 13CoE/29/2011-31 zo dňa 08.03.2011 potvrdil uznesenie č.k. 6Er/324/2003-17 zo dňa 20.01.2010 v časti vyhlásenia exekúcie za neprípustnú, v časti jej zastavenia a zrušil uznesenie v časti povinnosti oprávneného nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie a v tejto časti krajský súd vrátil vec tunajšiemu súdu na ďalšie konanie. Uznesením č.k. 6Er/324/2003-38 zo dňa 16.05.2011 súd zaviazal oprávneného povinnosťou nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie.

Dňa 03.05.2002 bola súdu doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na podklade platobného rozkazu Okresného súdu Brezno sp.zn. 1Ro/932/2001 zo dňa 11.12.2001. Uvedená žiadosť bola zapísaná pod sp.zn. 2Er/304/2002. Tunajší súd následne dňa 29.05.2002 vydal poverenie č. XXXX XXXXXX na vykonanie exekúcie na podklade platobného rozkazu Okresného súdu Brezno sp.zn. 1Ro/932/2001 zo dňa 11.12.2001, ktorým poveril súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu vymožením pohľadávky v exekučnom konaní. Podaním zo dňa 28.10.2009, doručeným dňa 02.11.2009, podal oprávnený návrh na zmenu exekútora a požiadal súd, aby poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD.. Podaním zo dňa 18.11.2009 požiadal súd súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu, aby v lehote 10 dní vyčíslil doterajšie trovy exekúcie. Súdny exekútor JUDr. Jozef Ďurica dňa 04.12.2009 doručil súdu vyúčtovanie trov exekúcie ako aj exekučný spis. Uznesením č.k. 2Er/304/2002-10 zo dňa 17.05.2010 súd vyhovel návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu a poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého PhD. vykonávaním exekúcie. Dňa 24.05.2010 podal oprávnený žiadosť o poskytnutie informácii o stave konania, keďže ku dňu podania žiadosti nebolo rozhodnuté o návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Dňa 19.02.2007 bola súdu doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na podklade rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR/5406/06. Uvedená žiadosť bola zapísaná pod sp.zn. 5Er/65/2007. Tunajší súd následne dňa 21.02.2007 vydal poverenie č. XXXX XXXXXX na vykonanie exekúcie na podklade rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR/5406/06, ktorým poveril súdneho exekútora JUDr. Jána Debnára vymožením pohľadávky v exekučnom konaní. Podaním zo dňa 02.09.2010, doručeným dňa 07.09.2010, podal oprávnený návrh na zmenu exekútora a požiadal súd, aby poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD.. Podaním zo dňa 16.08.2011 vyzval súd oprávneného, či s ohľadom na nález ústavného súdu č.k. III ÚS 322/2010-37 zo dňa 13.04.2011 trvá na návrhu zmene exekútora. Podaním zo dňa 29.12.2011 vyzval súd oprávneného na doloženie zmluvy o úvere. Oprávnený dňa 19.01.2012 doložil zmluvu o úvere spolu so všeobecnými obchodnými podmienkami. Uznesením č.k. 5Er/65/2007-19 zo dňa 12.03.2012 súd zastavil exekučné konanie, okrem iného aj z dôvodu existencie vád rozhodcovskej doložky v zmysle § 45 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z.. Oprávnený podal dňa 03.04.2012 odvolanie proti uzneseniu č.k. 5Er/65/2007-19 zo dňa 12.03.2012. Podaním doručeným dňa 10.08.2012 navrhol oprávnený prerušiť konanie v zmysle § 109 ods. 1 písm. c) O.s.p.. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 14CoE/295/2012-44 zo dňa 24.10.2012 potvrdil uznesenie č.k. 5Er/65/2007-19 zo dňa 12.03.2012 a zamietol návrh oprávneného na prerušenie konania. Oprávnený podal dňa 18.12.2012 odvolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 14CoE/295/2012-44 zo dňa 24.10.2012. Oprávnený podal dňa 28.12.2012 dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 14CoE/295/2012-44 zo dňa 24.10.2012. Najvyšší súd SR uznesením č.k. 4ECdo/105/2013-90 zo dňa 26.03.2014 súd návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania zamietol, dovolanie oprávneného odmietol, odvolacie konanie zastavil a nepriznal povinnému náhradu trov dovolacieho konania.

Dňa 28.02.2007 bola súdu doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na podklade rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR/6083/06. Uvedená žiadosť bola zapísaná pod sp.zn. 6Er/73/2007. Tunajší súd následne dňa 28.02.2007 vydal poverenie č. XXXX XXXXXX na vykonanie exekúcie na podklade rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR/6083/06, ktorým poveril súdneho exekútora JUDr. Jána Debnára vymožením pohľadávky v exekučnom konaní. Podaním zo dňa 02.09.2010, doručeným dňa 07.09.2010, podal oprávnený návrh na zmenu exekútora a požiadal súd, aby poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD.. Podaním zo dňa 16.08.2011 vyzval súd oprávneného, či s ohľadom na nález ústavného súdu č.k. III ÚS 322/2010-37 zo dňa 13.04.2011 trvá na návrhu zmene exekútora. Podaním zo dňa 29.12.2011 vyzval súd oprávneného na doloženie zmluvy o úvere. Oprávnený dňa 19.01.2012 doložil zmluvu o úvere spolu so všeobecnými obchodnými podmienkami. Uznesením č.k. 6Er/73/2007-18 zo dňa 12.03.2012 súd zastavil exekučné konanie, okrem iného aj z dôvodu existencie vád rozhodcovskej doložky v zmysle § 45 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z.. Oprávnený podal dňa 11.04.2012 odvolanie proti uzneseniu č.k. 6Er/73/2007-18 zo dňa 12.03.2012. Podaním doručeným dňa 10.08.2012 navrhol oprávnený prerušiť konanie v zmysle § 109 ods. 1 písm. c) O.s.p.. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 43CoE/226/2012-46 zo dňa 19.09.2012 potvrdil uznesenie č.k. 6Er/73/2007-18 zo dňa 12.03.2012 a zamietol návrh oprávneného na prerušenie konania. Oprávnený podal dňa 23.11.2012 dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 43CoE/226/2012-46 zo dňa 19.09.2012. Oprávnený podal dňa 13.11.2012 odvolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 43CoE/226/2012-46 zo dňa

19.09.2012. Najvyšší súd SR uznesením č.k. 5Co/9/2012-75 zo dňa 27.02.2013 súd zastavil odvolacie konanie a nepriznal povinnému náhradu trov dovolacieho konania. Uznesením č.k. 6Er/73/2007-79 zo dňa 15.10.2013 súd uložil oprávnenému povinnosť nahradiť súdnu exekúciu. Najvyšší súd SR uznesením č.k. 4ECdo/84/2014-91 zo dňa 24.03.2015 súd návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania zamietol, dovolanie oprávneného odmietol a nepriznal povinnému náhradu trov dovolacieho konania.

Dňa 18.11.2004 bola súdu doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na podklade notárskej zápisnice sp.zn. N 1864/2004, NZ 64531/2004. Uvedená žiadosť bola zapísaná pod sp.zn. 7Er/484/2004. Tunajší súd následne dňa 24.11.2004 vydal poverenie č. XXXX XXXXXX na vykonanie exekúcie na podklade notárskej zápisnice sp.zn. N 1864/2004, NZ 64531/2004, ktorým poveril súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu vymožením pohľadávky v exekučnom konaní. Podaním zo dňa 28.10.2009, doručeným dňa 02.11.2009, podal oprávnený návrh na zmenu exekútora a požiadal súd, aby poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD.. Podaním zo dňa 18.11.2009 vyzval súd súdneho exekútora o vyčíslenie trov exekúcie. Súdny exekútor JUDr. Jozef Ďurica dňa 10.12.2009 doručil vyčíslenie trov exekúcie. Dňa 24.05.2010 podal oprávnený žiadosť o poskytnutie informácií o stave konania, keďže ku dňu podania žiadosti nebolo rozhodnuté o návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Dňa 27.09.2010 podal oprávnený opätovne žiadosť o poskytnutie informácií o stave konania, keďže ku dňu podania žiadosti nebolo rozhodnuté o návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Uznesením č.k. 7Er/484/2004-22 zo dňa 08.03.2011 súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú, zastavil ju a zaviazal oprávneného povinnosťou nahradiť súdnu exekúciu okrem iného z dôvodu, že notárska zápisnica, na podklade ktorej sa exekúcia vykonáva, nie je platným exekučným titulom. Oprávnený podal dňa 31.03.2011 odvolanie proti uzneseniu č.k. 7Er/484/2004-22 zo dňa 08.03.2011. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 41CoE/227/2011-36 zo dňa 13.07.2011 potvrdil uznesenie č.k. 7Er/484/2004-22 zo dňa 08.03.2011. Uznesením č.k. 6Er/324/2003-38 zo dňa 16.05.2011 súd zaviazal oprávneného povinnosťou nahradiť súdnu exekúciu.

Dňa 15.02.2006 bola súdu doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na podklade notárskej zápisnice sp.zn. N 4100/2005, NZ 40025/2005. Uvedená žiadosť bola zapísaná pod sp.zn. 5Er/98/2006. Tunajší súd následne dňa 26.04.2006 vydal poverenie č. XXXX XXXXXX na vykonanie exekúcie na podklade notárskej zápisnice sp.zn. N 4100/2005, NZ 40025/2005, ktorým poveril súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu vymožením pohľadávky v exekučnom konaní. Podaním zo dňa 28.10.2009, doručeným dňa 02.11.2009, podal oprávnený návrh na zmenu exekútora a požiadal súd, aby poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD.. Podaním zo dňa 18.11.2009 vyzval súd súdneho exekútora o vyčíslenie trov exekúcie. Súdny exekútor JUDr. Jozef Ďurica dňa 04.12.2009 doručil vyčíslenie trov exekúcie. Dňa 24.05.2010 podal oprávnený žiadosť o poskytnutie informácií o stave konania, keďže ku dňu podania žiadosti nebolo rozhodnuté o návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Dňa 27.09.2010 podal oprávnený opätovne žiadosť o poskytnutie informácií o stave konania, keďže ku dňu podania žiadosti nebolo rozhodnuté o návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Uznesením č.k. 5Er/98/2006-23 zo dňa 09.03.2011 súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú, zastavil ju a zaviazal oprávneného povinnosťou nahradiť súdnu exekúciu okrem iného z dôvodu, že notárska zápisnica, na podklade ktorej sa exekúcia vykonáva, nie je platným exekučným titulom. Oprávnený podal dňa 04.04.2011 odvolanie proti uzneseniu č.k. 5Er/98/2006-23 zo dňa 09.03.2011. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 1CoE/391/2011-42 zo dňa 20.07.2011 potvrdil uznesenie č.k. 5Er/98/2006-23 zo dňa 09.03.2011.

Dňa 28.11.2005 bola súdu doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na podklade rozsudku Okresného súdu Brezno č.k. 4C/72/2003-63 zo dňa 06.05.2005, rozsudku č.k. 4C/72/2003-63 zo dňa 01.10.2004, rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 43Cob/53/2005 zo dňa 06.05.2005. Uvedená žiadosť bola zapísaná pod sp.zn. 1Er/210/2005. Tunajší súd následne dňa 15.02.2006 vydal poverenie č. XXXX XXXXXX na vykonanie exekúcie na podklade rozsudku Okresného súdu Brezno č.k. 4C/72/2003-63 zo dňa 06.05.2005, rozsudku č.k. 4C/72/2003-63 zo dňa 01.10.2004, rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 43Cob/53/2005 zo dňa 06.05.2005, ktorým poveril súdneho exekútora JUDr. Ľubomíra Pekára vymožením pohľadávky v exekučnom konaní. Podaním zo dňa 18.11.2010, doručeným dňa 23.11.2010, podal oprávnený návrh na zmenu exekútora a požiadal súd, aby poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD.. Uznesením č.k. 1Er/210/2005-18 zo dňa 16.03.2011 súd vyhovel žiadosti oprávneného a poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD. vykonaním exekúcie.

Dňa 18.11.2004 bola súdu doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na podklade notárskej zápisnice sp.zn. N 3672/2005, NZ 34251/2005. Uvedená žiadosť bola zapísaná pod sp.zn. 1Er/260/2005. Uznesením č.k. 1Er/260/2005-12 zo dňa 19.06.2006 súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu neplatnosti exekučného titulu. Oprávnený podal dňa 13.07.2006 odvolanie proti uzneseniu č.k. 7Er/484/2004-22 zo dňa 08.03.2011. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 13CoE/62/2006-26 zo dňa 04.09.2006 zrušil uznesenie č.k. 7Er/484/2004-22 zo dňa 08.03.2011. Tunajší súd následne dňa 26.09.2006 vydal poverenie č. XXXX XXXXXX na vykonanie exekúcie na podklade notárskej zápisnice sp.zn. N 3672/2005, NZ 34251/2005, ktorým poveril súdneho exekútora JUDr. Vladimír Sucháček vymožením pohľadávky v exekučnom konaní. Podaním zo dňa 05.10.2010, doručeným dňa 06.10.2010, podal oprávnený návrh na zmenu exekútora a požiadal súd, aby poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD.. Uznesením č.k. 1Er/260/2005-38 zo dňa 29.03.2011 súd vyhovel žiadosti oprávneného a poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD. vykonaním exekúcie. Podaním doručeným dňa 07.07.2014 dal súdny exekútor podnet na zastavenie exekúcie. Uznesením č.k. 1Er/260/2005-57 zo dňa 17.07.2014 súd exekúciu zastavil a zaviazal oprávneného povinnosťou nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie.

Dňa 01.08.2003 bola súdu doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na podklade platobného rozkazu Okresného súdu Brezno sp.zn. 1Ro/859/2002 zo dňa 11.11.2002. Uvedená žiadosť bola zapísaná pod sp.zn. 5Er/155/2003. Tunajší súd následne dňa 30.09.2003 vydal poverenie č. XXXX XXXXXX na vykonanie exekúcie na podklade platobného rozkazu Okresného súdu Brezno sp.zn. 1Ro/859/2002 zo dňa 11.11.2002, ktorým poveril súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu vymožením pohľadávky v exekučnom konaní. Podaním zo dňa 28.10.2009, doručeným dňa 02.11.2009, podal oprávnený návrh na zmenu exekútora a požiadal súd, aby poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD.. Podaním zo dňa 23.11.2009 požiadal súd súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu, aby v lehote 10 dní vyčíslil doterajšie trovy exekúcie. Súdny exekútor JUDr. Jozef Ďurica dňa 10.12.2009 doručil súdu vyúčtovanie trov exekúcie ako aj exekučný spis. Uznesením č.k. 5Er/155/2003-14 zo dňa 20.10.2011 súd vyhovel žiadosti oprávneného a poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD. vykonaním exekúcie.

Súd pri rozhodovaní postupoval najmä podľa týchto zákonných ustanovení :

Podľa § 115 ods. 2 O.s.p., predvolanie sa musí účastníkom doručiť tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej päť dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať.

Podľa § 119 ods. 1 O.s.p., pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov.

Podľa § 120 ods. 1 O.s.p., účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci

Podľa § 121 O.s.p., netreba dokazovať skutočnosti všeobecne známe alebo známe súdu z jeho činnosti, ako aj právne predpisy uverejnené alebo oznámené v Zbierke zákonov Slovenskej republiky a právne záväzné akty, ktoré boli uverejnené v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev a v Úradnom vestníku Európskej únie.

Podľa § 9 ods. 1 zákona 514/2003 Z.z., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 2 zákona 514/2003 Z.z., pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej

lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prieťahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov.

Podľa § 17 ods. 2 zákona 514/2003 Z.z., v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 písm. a) zákona 514/2003 Z.z., výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje.

Podľa § 62 ods. 1 zákona 757/2004 Z.z., sťažnosť môže podať účastník konania alebo strana v konaní. Sťažnosť na postup súdu môže smerovať proti porušovaniu práva na verejné prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov alebo porušovaniu zásad dôstojnosti súdneho konania sudcami, súdnymi úradníkmi alebo zamestnancami súdu, ktorí plnia úlohy pri výkone súdnictva.

Súd poukazuje na skutočnosť, že na pojednávaní dňa 04.04.2016 vo veci rozhodol rozsudkom vzhľadom na to, že neboli splnené podmienky pre odročenie pojednávania v zmysle § 119 ods. 3 O.s.p., pretože navrhovateľ nepreukázal existenciu žiadnych dôležitých dôvodov, pre ktoré by mal súd odročiť, resp. zrušiť pojednávanie vytyčené na 04.04.2016. Na odročenie nariadeného pojednávania z dôvodu, že súd nereagoval na žiadosť navrhovateľa a neoznámil mu jeho vlastnú spisovú značku, ktorú používa na identifikáciu svojich podaní, nebol dôvod, keďže žiadne ustanovenie zákona neukladá súdu povinnosť uvádzať na podania doručované zo strany súdu vlastnú spisovú značku navrhovateľa.

V prípade akýchkoľvek pochybností ohľadom toho, ktorých návrhov sa predmetné konanie týka, mal navrhovateľ kedykoľvek v priebehu konania možnosť obrátiť sa na informačné centrum súdu, ktoré by mu požadované informácie poskytlo.

Súd v prvom rade konštatuje, že odporca dôvodne namietal skutočnosť, že navrhovateľ dostatočne právne nezdôvodnil vznik nároku na náhradu škody a na náhradu nemajetkovej ujmy, z obsahu žalôb je však zrejmé, že ide o nárok, ktorý mal vzniknúť ako zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú súdom pri výkone jeho právomocí, v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov. Okrem iného tomu zodpovedá aj argumentácia navrhovateľa ohľadne uplatnenia nárokov na náhradu škody žiadosťou o predbežné prerokovanie v zmysle § 15 ods. 1 uvedeného zákona.

V zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. zodpovednosť štátu voči poškodenému subjektu môže nastať buď na základe nezákonného rozhodnutia, na základe nezákonného zatknutia, zadržania alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe alebo nesprávnym úradným postupom.

Navrhovateľ vo svojom návrhu nekonkretizuje, či exekučné súdy pri rozhodovaní o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora vydali nezákonné rozhodnutie alebo zvolili nesprávny úradný postup, pričom pre oba prípady, ktoré ako možnosti prichádzajú do úvahy v rámci exekučného konania, platia v otázke vzniku zodpovednosti štátu v citovanom zákone odlišné pravidlá. Zákon výslovne stanovuje, že právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní. Nárok na náhradu škody možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda pôsobená, bolo zrušené, alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu (§ 5 a § 6 zákona č. 514/2003 Z.z.).

Štát zodpovedá aj za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup zákon považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní, alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb (§ 9 uvedeného zákona).

Možno konštatovať, že navrhovateľ si celkom zjavne uplatnil náhradu škody aj náhradu nemajetkovej ujmy v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z., a to v dôsledku nesprávneho úradného postupu (zbytočné prietahy, nerozhodnutie v zákonom stanovenej lehote) exekučného súdu v jednotlivých exekučných konaniach, kde navrhovateľ vystupoval ako oprávnený a vymáhal svoje pohľadávky voči dlžníkom z uzavretých úverových zmlúv. Výška škody aj výška nemajetkovej ujmy je zo strany navrhovateľa vyčísl'ovaná vždy ako dôsledok toho, že exekučný súd nedodržel zákonom stanovenú 30-dňovú lehotu, v ktorej je inak potrebné buď vyhovieť návrhu na zmenu súdneho exekútora, alebo zamietnuť návrh na zmenu súdneho exekútora.

Po preskúmaní dôvodov a argumentácie uvedenej v návrhu súd konštatuje, že nie je možné návrhu vyhovieť, a to už prima facie bez potreby dokazovania, resp. na základe notoriety vo vzťahu k navrhovateľovi a jeho podnikateľskej činnosti.

Súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Zásadne nevykoná dôkazy, ktoré nemajú význam pre vec samu alebo ktoré by potvrdzovali len zhodné tvrdenia účastníkov (§ 120 ods. 3 O.s.p.). O nevykonaní dôkazov súd rozhodne uznesením a vysvetlí svoje rozhodnutie aj v rozhodnutí o veci samej, spravidla v rozsudku.

Súd v súlade s ustanovením § 120 ods. 1 v nadväznosti na § 121 O.s.p. rozhodol nevykonať dôkaz navrhnutý navrhovateľom, a to znalecký posudok na preukázanie skutočností, že postup exekučného súdu je nesprávny (v rozpore so zákonom), ktorý nechal navrhovateľ spracovať znalcom v odbore 330000 - Právne vzťahy k cudzine, odvetví 330300 - Európske právo, ktorý mal zodpovedať na otázky týkajúce sa interpretácie a aplikácie smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 v nadväznosti na justičnú prax a záväznú judikatúru Súdného dvora EU (posudzované otázky predstavujú podstatu argumentácie exekučného súdu pri vykonaní nesprávneho úradného postupu). Navrhnutý dôkaz by nevyhnutne smeroval proti základnej zásade vyjadrenej v § 121 O.s.p., a to iura novit curia. V zmysle uvedenej zásady sa v rámci súdneho konania nepripúšťa, aby sa predmetom dokazovania stala existencia právnych noriem, ich interpretácia a aplikácia keďže právny poriadok všeobecne vychádza z nevyvráťiteľnej právnej domnienky vyjadrenej v ust. § 121 O.s.p., že súd musí poznať právo. Pripustenie vyššie uvedeného znaleckého posudku ako dôkazného prostriedku v predmetnom konaní by predstavovalo zásah do výlučnej právomoci súdu urobiť si právny záver o prejednávanej veci a na tom základe vydať rozhodnutie vo veci samej. Akýkoľvek znalecký posudok vypracovaný vo veci existencie právnych noriem, ich interpretácie a aplikácie by bolo možné pripustiť len ako právny názor účastníka konania, ktorý môže vziať súd do úvahy pri rozhodovaní, ale nie ako dôkazný prostriedok. Súd poukazuje aj na skutočnosť, že navrhovateľ nijako v priebehu konania nepreukázal, že z jeho strany vôbec došlo k reálnemu zadaniu vyššie uvedeného znaleckého posudku konkrétnemu znalcovi.

Súd v súlade s ustanovením § 120 ods. 1 O.s.p. rozhodol nevykonať dôkaz navrhnutý navrhovateľom, a to znalecký posudok, ktorým by sa mala podľa tvrdení navrhovateľa vyčísl'iť výška vzniknutej škody v dôsledku skutočností opísaných v návrhu, za ktoré zodpovedá odporca. Súdu nie je zrejмый dôvod vypracovania tohto znaleckého posudku, ako aj dôvod, pre ktorý navrhovateľ žiada vykonať tento dôkaz, keď výška škody vzniknutej v dôsledku údajného protiprávneho konania bola navrhovateľom vyčísl'ená priamo v podanom návrhu na začatie konania vo veci samej a navrhnutý znalecký posudok by vlastne len opätovne vyčísl'oval škodu, ktorá už raz vyčísl'ená bola priamo v návrhu. Súd tiež poukazuje na skutočnosť, že navrhovateľ nijako v priebehu konania nepreukázal, že z jeho strany došlo k reálnemu zadaniu vyššie uvedeného znaleckého posudku konkrétnemu znalcovi. Ďalej je potrebné poznamenať, že s ohľadom na závery, ktorým súd dospel v ďalšej časti rozsudku na základe vykonaného dokazovania, t. j. postupom súdu ani nemohla vzniknúť škoda, by vykonanie vyššie uvedeného znaleckého posudku ako dôkazu bolo možné považovať za nadbytočné, nehospodárne a neslúžiace žiadnemu účelu.

Z argumentácie navrhovateľa vyplýva, že vzniknutá majetková ujma spočíva v účelne vynaložených nákladoch spojených s jeho činnosťou, uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky za

obdobie, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. V prípade každej exekučnej veci vyčíslil navrhovateľ tieto náklady na 70,- Eur, ktoré boli vynaložené prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému, ďalej na 40,- Eur za udržiavanie a správu informačného systému, 50,- Eur za administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom napokon na 15,- Eur za administratívne spracovanie textov urgencií voči exekučnému súdu a publikačné výdaje spojené s ich vyhotovením, ako aj za poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde.

Nemajetkovú ujmu navrhovateľ zdôvodnil svojimi legitímnymi očakávaniami, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky. Podľa navrhovateľa, keďže súd takto nepostupoval, vyvolal riziko zániku povinného, riziko zmerania účelu exekučného konania pre stratu kontaktu s povinným, a napokon riziko insolvenčného povinného. Navrhovateľ okrem toho mohol v prípade včasného zamietnutia žiadosti včas a efektívne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zabezpečeniu vymožitelnosti jeho pohľadávky a príslušenstva, získaním náhradného exekučného titulu. Vzniknutú situáciu nie je možné reštituovať a napraviť, čo u členov riadiacich orgánov spoločnosti ako aj u majiteľov navrhovateľa vyvolalo pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti. Došlo k zániku ďalších plánovaných podnikateľských aktivít navrhovateľa, ovplyvnené boli jeho ďalšie podnikateľské postupy, vznikla neistota v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. Vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane navrhovateľa aj jeho majiteľov.

Za adekvátnu náhradu považoval navrhovateľ sumu, ktorá zodpovedá dĺžke času jednotlivých exekučných konaní a dobe zbytočných prieťahov súdu, pričom za každý mesiac omeškania je primeranou náhrada vo výške 55,32 Eur, resp. za rok náhrada vo výške 663,88 Eur. Pri výpočte vychádzal navrhovateľ z rozhodovacej praxe Ústavného súdu SR, ako je to uvedené vyššie.

K tvrdenej materiálnej ujme súd zhodnotil, že navrhovateľ vyčíslením a charakteristikou účelne vynaložených nákladov mienil vznik skutočnej škody, t. j. ujmy v dôsledku zmenšenia jeho majetku v zmysle § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Problematickými v tomto prípade sú dva aspekty tvrdení navrhovateľa. Prvým je vyčíslenie nákladov vo vzťahu ku konkrétnej exekučnej veci, druhým potom príčinná súvislosť ich vzniku. Pri nákladoch navrhovateľa celkom zrejme nejde o ich presné vyčíslenie, zodpovedajúce skutočnosti v zmysle kauzálnej väzby na tvrdené prieťahy v konkrétnom exekučnom konaní, ale len o paušalizovanú sumu vyčíslenú neznámym spôsobom, z neznámych východiskových hodnôt bez ohľadu na to, či pri uplatňovaní konkrétneho nároku v exekučnom konaní došlo k prieťahom v určitom časovom rozsahu, s určitým počtom potrebných podaní na súd, reakcií na výzvy alebo rozhodnutia súdu, a teda s potrebou konkrétneho množstva a rozsahu administratívnych prác, úkonov, výdajov na poštovné, a pod. Napríklad takzvané udržiavanie a správa informačného systému ohodnotené v jednej exekučnej veci sumou 40,- Eur, je zrejmom paušalizáciou vo vzťahu k atribútom zodpovednosti za škodu v zmysle občianskoprávných predpisov (protiprávne konanie, škoda, priama príčinná súvislosť). Súd nemôže prijať argumentáciu navrhovateľa v tomto zmysle, t. j. že by náklady, ktoré vyčíslil, boli priamo spôsobené konaním alebo nekonaním exekučného súdu. Medzi vznikom tých nákladov, ktoré navrhovateľ uviedol a konaním, resp. nekonaním súdu nie je žiadna priama súvislosť, ktorú by navrhovateľ vysvetlil a právne zdôvodnil. V tomto ohľade sa súd plne stotožnil s argumentáciou odporcu a uzavrel, že zdôvodnenie aj spôsob výpočtu majetkovej škody navrhovateľa v zmysle návrhu je neprípustné a nemožno mu preto vyhovieť.

Problematickým je aj právne zdôvodnenie tohto nároku vo vzťahu ku konkrétnej exekučnej veci a najmä vo vzťahu k tvrdenému nesprávnemu úradnému postupu súdu. V zmysle § 58 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. súd zastaví exekúciu na návrh, alebo aj bez návrhu. Z vyššie uvedeného zákonného ustanovenia s ohľadom na jestvujúce právne predpisy, počnúc medzinárodnou úpravou spotrebiteľského práva (smernica č. 93/13/EHS) cez ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a končiac ustanoveniami o preskúvaní rozhodcovských rozsudkov v exekučnom konaní v § 45 zák. č. 244/2002 Z. z. vyplýva povinnosť exekučného súdu v priebehu celého exekučného skúmať existenciu podmienok vedúcich v zmysle § 57 zákona č. 233/1995 Z. z. k zastaveniu prebiehajúcej exekúcie. V danom prípade bol súd povinný aj v priebehu exekučného konania preskúmať exekučný titul, rozhodcovský rozsudok, notársku zápisnicu, na podklade ktorého bola predmetná exekúcia vykonávaná. Súd je povinný ex offico podrobiť rozhodcovský rozsudok alebo notársku zápisnicu skúmaniu z hľadiska ochrany spotrebiteľa, pričom

prioritná je dôslednosť takéhoto skúmania, nie 30 dňová lehota stanovená na rozhodnutie o zmene súdneho exekútora. Jej nedodržanie nemôže mať za následok nesprávny úradný postup, ak si súd splnil povinnosť uvedeného riadneho preskúmania exekučného titulu. Súd poukazuje na ustanovenie § 44 ods. 8 a 9 Exekučného poriadku, z ktorého je zrejmé, že pôvodný súdny exekútor vykonáva úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora, resp. do doručenia uznesenia o zmene súdneho exekútora pôvodnému exekútorovi. To znamená, že v súvislosti s nerozhodnutím súdu v lehote 30 dní nemohlo dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody; pôvodný súdny exekútor mal a mohol pokračovať vo vymáhaní pohľadávky, na ktorú mal poverenie s ohľadom na zachovanie kontinuity konania. Je teda nepochybné, že posudzovaním exekučného titulu v priebehu exekučného konania vznikla navrhovateľovi majetková ujma, avšak nie v dôsledku nezákonného, lež zákonného postupu exekučného súdu. Skutočnosť uvedená navrhovateľom, že k podaniu návrhu na zmenu exekútora viedli navrhovateľa poznatky o jeho nekonaní, nebola v rámci celého konania nijako preukázaná.

Odhliadnuc od uvedeného, v prípadoch podozrenia, ak exekučný súd nekonal o návrhoch navrhovateľa ako oprávneného na zmenu súdneho exekútora, navrhovateľovi nič nebránilo využiť prostriedok nápravy, ktorým bolo podanie sťažnosti predsedovi príslušného súdu proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa § 3 ods. 7 v spojení s § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch. Ak navrhovateľ tento prostriedok nápravy nevyužil, zanedbal svoju všeobecnú preventívnu povinnosť podľa ustanovenia § 415 zákona č. 40/1964 Zb., keďže si nepočínal tak, aby nedošlo k škode na jeho majetku. Aj v zmysle judikatúry Ústavného súdu SR nedodržanie lehoty, stanovenej zákonom, nie je automaticky aj porušením základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, je potrebné prihliadať na všetky okolnosti danej veci. V tomto ohľade sa súd plne stotožnil s argumentáciou odporcu a uzavrel, že aj toto zdôvodnenie majetkovej škody navrhovateľa v zmysle návrhu je neprípustné a nemožno mu vyhovieť.

Pri nemajetkovej ujme súd znovu musí poukázať na neprípustnú paušalizáciu náhrady, ktorá vychádza z rozhodcovej praxe nášho ústavného súdu. Tento nedostatok by však mohol byť v konaní konvalidovaný, ak by dokazovaním mohol súd dospieť k možnosti konkretizácie následkov vo vzťahu ku konkrétnemu exekučnému konaniu a pochybeniam súdu. Výška náhrady totiž vždy spočíva v úvahe súdu, vychádza zo subjektívnych poznatkov, zhodnocovania jednotlivých okolností, atď. Presná suma náhrady sa nedá vypočítať exaktným spôsobom a s konečnou platnosťou ju môže určiť až súd.

Závažnejším pochybením sú však tvrdenia navrhovateľa o legitímnych očakávaniach a zmarených podnikateľských plánoch a aktivitách, frustrácii, úzkosti a pocitu nespravodlivosti. Súd musí pri tomto nároku v zmysle § 17 ods. 3 zák. č. 514/2003 Z. z. zohľadňovať osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, závažnosť vzniknutej ujmy a okolnosti, za ktorých k nej došlo, závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote a napokon závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Notorieta je už v súčasnosti osoba navrhovateľa aj jeho obchodné praktiky vo vzťahu k spotrebiteľom, ktorým poskytoval úvery. Mnohokrát došlo pri ich skúmaní súdom alebo orgánmi Európskej únie (Komisia, ESLP) ku konštatovaniu rôznych zákonu odporujúcich postupov, ktorými navrhovateľ vyvolal stav nerovnováhy v právach účastníkov úverových zmlúv vždy v neprospech spotrebiteľov. Obsahom úverovej zmluvy, ale najmä všeobecnými podmienkami poskytovania úveru, ktoré navrhovateľ klientom predkladal a ktoré boli vopred zostavenými formulárovými zmluvami a zmluvnými podmienkami, stanovoval neprimeranú odplatu za úver, neprimerane vysoké sankcie za porušenie podmienok splácania, nevýhodné podmienky pri predčasnom splatení úveru, atď. V neposlednom rade klientom zásadným spôsobom sťažil uplatnenie ich spotrebiteľských práv a rozhodovanie sporov presunul na rozhodcovské súdy (bez možnosti odmietnuť takúto zmluvnú podmienku spotrebiteľom), ktoré sa aj pri skúmaní Európskej komisie javili ako predpojaté a neuplatňujúce právne predpisy na ochranu spotrebiteľa, resp. vyvinul snahu o obídanie práv spotrebiteľa cestou notárskych zápisníc, ktoré obchádzali ustanovenie § 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ notárska zápisnica nie je vykonateľný exekučný titul, je exekúcia neprípustná, čo je dôvod na zastavenie exekučného konania (I. ÚS 151/2011 <aspi://module='JUD'&link='JUD75126SK'&ucin-k-dni='30.12.9999'> a I. ÚS 155/2011 <aspi://module='JUD'&link='JUD75252SK'&ucin-k-dni='30.12.9999'>). Najdôležitejšou náležitosťou notárskej zápisnice ako exekučného titulu je súhlas povinnej osoby s vykonateľnosťou notárskej zápisnice. Ak niekto ako zástupca vysloví za povinnú osobu takýto súhlas napriek tomu, že

nie je oprávnený za ňu konať, nejde o súhlas povinnej osoby. Zastupovať iného nemôže ten, záujmy ktorého sú v rozpore so záujmami zastúpeného (§ 22 ods. 2 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%252322'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Občianskeho zákonníka); o taký prípad ide tiež vtedy, keď určitý nebankový subjekt má vopred vytypovaného „zástupcu“ druhej zmluvnej strany, následné úkony ktorého sledujú nie záujmy ním zastupovanej zmluvnej strany, ale záujmy nebankového subjektu. Dohoda o zastúpení je v tomto prípade neplatná (§ 39 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%252339'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Občianskeho zákonníka), preto je absolútne neplatný aj Mgr. T. K. udelený „súhlas“ s vykonateľnosťou notárskej zápisnice, v dôsledku čoho chýba podstatná náležitosť jej materiálnej vykonateľnosti (§ 41 ods. 2 písm. c) Exekučného poriadku).

Posledne uvedený aspekt sa odrazil na počte rozhodcovských rozsudkov, notárskych zápisníc ktoré boli ako exekučný titul predložené s návrhom na vykonanie exekúcie a žiadosťou súdneho exekútora na súdy, a to v enormnom počte. Nevyhnutné individuálne skúmanie podmienok, za ktorých bolo rozhodcovské konanie medzi účastníkmi zmlúv dojednané, spôsobilo vyššiu časovú náročnosť, potrebu výziev voči navrhovateľovi na doplnenie listín a v mnohých prípadoch zastavenie prebiehajúcich exekučných konaní, resp. zamietnutí žiadostí na vydanie poverenia s tým, že vykonaným prešetrovaním exekučných súdov bolo zistené, že predmetný rozhodcovský rozsudok nepredstavuje spôsobilý exekučný titul.

Nie je súdu celkom zrejmé, aké mal navrhovateľ očakávania vo vzťahu k predmetným exekučným konaniam, keď legitímnymi by boli vo vzťahu k rýchlemu a zároveň správne postupu súdu len v prípade, že by z jeho strany nedochádzalo k zneužívaniu práva namiesto férovej spotrebiteľskej politiky, t. j. primeraných úrokových sadzieb, primeraných sankcií, umožnenia odmietnuť ponúkané rozhodcovské konanie, príp. výber takého rozhodcovského súdu, ktorý je oboznámený so spotrebiteľským právom a aj ho uplatňuje (t. j. nepôsobí len ako obchodný partner poskytovateľa úveru). Skutočnosť bola taká, že v dôsledku množiacich sa nekalých podnikateľských praktík rôznych subjektov poskytujúcich úvery, štátne orgány vrátane súdov takmer na každej mocenskej úrovni museli (a stále musia) vynakladať nadmerné úsilie na dosiahnutie efektívnej ochrany práv spotrebiteľov. Ak takéto subjekty zahltili súdy svojimi podaniami a uplatnili si svoje práva vyplývajúce aj z vyššie uvedených nekalých praktík, potom ich reálne očakávania museli obsahovať aj vedomie rizík, ktoré z toho vyplývajú.

Podobné je možné konštatovať aj k pocitom frustrácie, úzkosti a pocitu nespravodlivosti navrhovateľa, resp. jeho štatutárov či majiteľov vo vzťahu k postupu exekučného súdu. Súd uznáva, že frustrované sa môže cítiť aj ten podnikateľ, ktorý nekonal férovo, ale rozhodne to nemôže byť pripisované na vrub jeho spotrebiteľa alebo štátu.

Exekučný súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Zámerom tejto lehoty je zefektívnenie exekučného konania a snaha dosiahnuť, aby poverenie na vykonanie exekúcie nebolo zdržiavané nečinnosťou exekučného súdu. Treba však uviesť, že táto lehota je pre súd záväzná len do tej miery, že jej nedodržanie by mohlo byť označené za zbytočný prietah a jej podstatné prekročenie by sa prípadne mohlo skúmať aj v rámci disciplinárnej zodpovednosti konkrétneho sudcu. Preto na záver o zbytočných prietahoch pri tomto postupe súdu spravidla nebude stačiť len prekročenie 30 dňovej lehoty, ale aj ďalšie relevantné okolnosti prípadu (správanie oprávneného, jeho súčinnosť, iné procesné prekážky, nečinnosť alebo neefektívna činnosť súdneho exekútora) vrátane ďalšieho priebehu konania, postupu exekútora a exekučného súdu.

Súd zároveň konštatuje, že navrhovateľom tvrdené omeškania tunajšieho súdu s rozhodnutím o zmene súdneho exekútora, čím malo dôjsť k porušeniu ustanovenia § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z., nezodpovedá skutočnému stavu.

Dňa 08.07.2003 bola súdu doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na podklade platobného rozkazu Okresného súdu Brezno sp.zn. 1Ro/117/2003 zo dňa 26.02.2003. Uvedená žiadosť bola zapísaná pod sp.zn. 1Er/136/2003. Tunajší súd následne dňa 07.08.2003 vydal poverenie č. XXXX XXXXXX na vykonanie exekúcie na podklade platobného rozkazu Okresného súdu Brezno sp.zn. 1Ro/117/2003 zo dňa 26.02.2003, ktorým poveril súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu vymožením pohľadávky v exekučnom konaní. Podaním zo dňa 28.10.2009, doručeným dňa 02.11.2009, podal oprávnený návrh na zmenu exekútora a požiadal súd, aby poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD.. Podaním zo dňa 18.11.2009 požiadal súd súdneho exekútora

JUDr. Jozefa Ďuricu, aby v lehote 10 dní vyčíslil doterajšie trovy exekúcie. Súdny exekútor JUDr. Jozef Ďurica dňa 04.12.2009 doručil súdu vyúčtovanie trov exekúcie ako aj exekučný spis. Uznesením č.k. 1Er/136/2003-12 zo dňa 17.05.2010 súd vyhovel návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu a poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého PhD. vykonávaním exekúcie. Dňa 24.05.2010 požiadal oprávnený žiadosť o poskytnutie informácií o stave konania, keďže ku dňu podania žiadosti nebolo rozhodnuté o návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Z vyššie uvedených skutočností teda vyplýva, že exekučný súd v navrhovateľom uvádzanom časovom horizonte od 02.11.2009 (deň doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora) do 17.05.2010 (kedy súd rozhodol o zmene súdneho exekútora) vykonával právne relevantné úkony potrebné pre posúdenie exekučného titulu uplatneného oprávneným v exekučnom konaní ako aj ďalšie úkony potrebné pre postup v konaní.

Dňa 05.12.2003 bola súdu doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na podklade notárskej zápisnice sp.zn. N 259/2003, NZ 37727/2003. Uvedená žiadosť bola zapísaná pod sp.zn. 6Er/324/2003. Tunajší súd následne dňa 12.01.2004 vydal poverenie č. XXXX XXXXXX na vykonanie exekúcie na podklade notárskej zápisnice sp.zn. N 259/2003, NZ 37727/2003, ktorým poveril súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu vymožením pohľadávky v exekučnom konaní. Podaním zo dňa 28.10.2009, doručeným dňa 02.11.2009, podal oprávnený návrh na zmenu exekútora a požiadal súd, aby poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD.. Podaním zo dňa 18.11.2009 vyzval súd súdneho exekútora o vyčíslenie trov exekúcie a vyjadrenie sa k návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Súdny exekútor JUDr. Jozef Ďurica dňa 18.12.2009 doručil vyčíslenie trov exekúcie. Dňa 24.05.2010 podal oprávnený žiadosť o poskytnutie informácií o stave konania, keďže ku dňu podania žiadosti nebolo rozhodnuté o návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Uznesením č.k. 6Er/324/2003-17 zo dňa 20.01.2010 súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú, zastavil ju a zaviazal oprávneného povinnosťou nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie okrem iného z dôvodu, že notárska zápisnica, na podklade ktorej sa exekúcia vykonáva, nie je platným exekučným titulom. Oprávnený podal dňa 27.09.2010 odvolanie proti uzneseniu č.k. 6Er/324/2003-17 zo dňa 20.01.2010. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 13CoE/29/2011-31 zo dňa 08.03.2011 potvrdil uznesenie č.k. 6Er/324/2003-17 zo dňa 20.01.2010 v časti vyhlásenia exekúcie za neprípustnú, v časti jej zastavenia a zrušil uznesenie v časti povinnosti oprávneného nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie a v tejto časti krajský súd vrátil vec tunajšiemu súdu na ďalšie konanie. Uznesením č.k. 6Er/324/2003-38 zo dňa 16.05.2011 súd zaviazal oprávneného povinnosťou nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie. Z vyššie uvedených skutočností teda vyplýva, že exekučný súd v navrhovateľom uvádzanom časovom horizonte od 02.11.2009 (deň doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora) do 20.01.2010 (kedy súd rozhodol o vyhlásení exekúcie za neprípustnú aj jej zastavení) vykonával právne relevantné úkony potrebné pre posúdenie exekučného titulu uplatneného oprávneným v exekučnom konaní ako aj ďalšie úkony potrebné pre postup v konaní.

Dňa 03.05.2002 bola súdu doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na podklade platobného rozkazu Okresného súdu Brezno sp.zn. 1Ro/932/2001 zo dňa 11.12.2001. Uvedená žiadosť bola zapísaná pod sp.zn. 2Er/304/2002. Tunajší súd následne dňa 29.05.2002 vydal poverenie č. XXXX XXXXXX na vykonanie exekúcie na podklade platobného rozkazu Okresného súdu Brezno sp.zn. 1Ro/932/2001 zo dňa 11.12.2001, ktorým poveril súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu vymožením pohľadávky v exekučnom konaní. Podaním zo dňa 28.10.2009, doručeným dňa 02.11.2009, podal oprávnený návrh na zmenu exekútora a požiadal súd, aby poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD.. Podaním zo dňa 18.11.2009 požiadal súd súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu, aby v lehote 10 dní vyčíslil doterajšie trovy exekúcie. Súdny exekútor JUDr. Jozef Ďurica dňa 04.12.2009 doručil súdu vyúčtovanie trov exekúcie ako aj exekučný spis. Uznesením č.k. 2Er/304/2002-10 zo dňa 17.05.2010 súd vyhovel návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu a poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého PhD. vykonávaním exekúcie. Dňa 24.05.2010 podal oprávnený žiadosť o poskytnutie informácií o stave konania, keďže ku dňu podania žiadosti nebolo rozhodnuté o návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Z vyššie uvedených skutočností teda vyplýva, že exekučný súd v navrhovateľom uvádzanom časovom horizonte od 02.11.2009 (deň doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora) do 17.05.2010 (kedy súd rozhodol o zmene súdneho exekútora) vykonával právne relevantné úkony potrebné pre posúdenie exekučného titulu uplatneného oprávneným v exekučnom konaní ako aj ďalšie úkony potrebné pre postup v konaní.

Dňa 19.02.2007 bola súdu doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na podklade rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR/5406/06. Uvedená žiadosť bola zapísaná pod sp.zn.

5Er/65/2007. Tunajší súd následne dňa 21.02.2007 vydal poverenie č. XXXX XXXXXX na vykonanie exekúcie na podklade rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR/5406/06, ktorým poveril súdneho exekútora JUDr. Jána Debnára vymožením pohľadávky v exekučnom konaní. Podaním zo dňa 02.09.2010, doručeným dňa 07.09.2010, podal oprávnený návrh na zmenu exekútora a požiadal súd, aby poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD.. Podaním zo dňa 16.08.2011 vyzval súd oprávneného, či s ohľadom na nález ústavného súdu č.k. III ÚS 322/2010-37 zo dňa 13.04.2011 trvá na návrhu zmene exekútora. Podaním zo dňa 29.12.2011 vyzval súd oprávneného na doloženie zmluvy o úvere. Oprávnený dňa 19.01.2012 doložil zmluvu o úvere spolu so všeobecnými obchodnými podmienkami. Uznesením č.k. 5Er/65/2007-19 zo dňa 12.03.2012 súd zastavil exekučné konanie, okrem iného aj z dôvodu existencie vád rozhodcovskej doložky v zmysle § 45 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z.. Oprávnený podal dňa 03.04.2012 odvolanie proti uzneseniu č.k. 5Er/65/2007-19 zo dňa 12.03.2012. Podaním doručeným dňa 10.08.2012 navrhol oprávnený prerušiť konanie v zmysle § 109 ods. 1 písm. c) O.s.p.. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 14CoE/295/2012-44 zo dňa 24.10.2012 potvrdil uznesenie č.k. 5Er/65/2007-19 zo dňa 12.03.2012 a zamietol návrh oprávneného na prerušenie konania. Oprávnený podal dňa 18.12.2012 odvolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 14CoE/295/2012-44 zo dňa 24.10.2012. Oprávnený podal dňa 28.12.2012 dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 14CoE/295/2012-44 zo dňa 24.10.2012. Najvyšší súd SR uznesením č.k. 4ECdo/105/2013-90 zo dňa 26.03.2014 súd návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania zamietol, dovolanie oprávneného odmietol, odvolacie konanie zastavil a nepriznal povinnému náhradu trov dovolacieho konania. Z vyššie uvedených skutočností teda vyplýva, že exekučný súd v navrhovateľom uvádzanom časovom horizonte od 07.09.2010 (deň doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora) do 12.03.2012 (kedy súd rozhodol o zastavení exekúcie) vykonával právne relevantné úkony potrebné pre posúdenie exekučného titulu uplatneného oprávneným v exekučnom konaní ako aj ďalšie úkony potrebné pre postup v konaní.

Dňa 28.02.2007 bola súdu doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na podklade rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR/6083/06. Uvedená žiadosť bola zapísaná pod sp.zn. 6Er/73/2007. Tunajší súd následne dňa 28.02.2007 vydal poverenie č. XXXX XXXXXX na vykonanie exekúcie na podklade rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR/6083/06, ktorým poveril súdneho exekútora JUDr. Jána Debnára vymožením pohľadávky v exekučnom konaní. Podaním zo dňa 02.09.2010, doručeným dňa 07.09.2010, podal oprávnený návrh na zmenu exekútora a požiadal súd, aby poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD.. Podaním zo dňa 16.08.2011 vyzval súd oprávneného, či s ohľadom na nález ústavného súdu č.k. III ÚS 322/2010-37 zo dňa 13.04.2011 trvá na návrhu zmene exekútora. Podaním zo dňa 29.12.2011 vyzval súd oprávneného na doloženie zmluvy o úvere. Oprávnený dňa 19.01.2012 doložil zmluvu o úvere spolu so všeobecnými obchodnými podmienkami. Uznesením č.k. 6Er/73/2007-18 zo dňa 12.03.2012 súd zastavil exekučné konanie, okrem iného aj z dôvodu existencie vád rozhodcovskej doložky v zmysle § 45 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z.. Oprávnený podal dňa 11.04.2012 odvolanie proti uzneseniu č.k. 6Er/73/2007-18 zo dňa 12.03.2012. Podaním doručeným dňa 10.08.2012 navrhol oprávnený prerušiť konanie v zmysle § 109 ods. 1 písm. c) O.s.p.. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 43CoE/226/2012-46 zo dňa 19.09.2012 potvrdil uznesenie č.k. 6Er/73/2007-18 zo dňa 12.03.2012 a zamietol návrh oprávneného na prerušenie konania. Oprávnený podal dňa 23.11.2012 dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 43CoE/226/2012-46 zo dňa 19.09.2012. Oprávnený podal dňa 13.11.2012 odvolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 43CoE/226/2012-46 zo dňa 19.09.2012. Najvyšší súd SR uznesením č.k. 5Co/9/2012-75 zo dňa 27.02.2013 súd zastavil odvolacie konanie a nepriznal povinnému náhradu trov dovolacieho konania. Uznesením č.k. 6Er/73/2007-79 zo dňa 15.10.2013 súd uložil oprávnenému povinnosť nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie. Najvyšší súd SR uznesením č.k. 4ECdo/84/2014-91 zo dňa 24.03.2015 súd návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania zamietol, dovolanie oprávneného odmietol a nepriznal povinnému náhradu trov dovolacieho konania. Z vyššie uvedených skutočností teda vyplýva, že exekučný súd v navrhovateľom uvádzanom časovom horizonte od 07.09.2010 (deň doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora) do 12.03.2012 (kedy súd rozhodol o zastavení exekúcie) vykonával právne relevantné úkony potrebné pre posúdenie exekučného titulu uplatneného oprávneným v exekučnom konaní ako aj ďalšie úkony potrebné pre postup v konaní.

Dňa 18.11.2004 bola súdu doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na podklade notárskej zápisnice sp.zn. N 1864/2004, NZ 64531/2004. Uvedená žiadosť bola zapísaná pod sp.zn. 7Er/484/2004. Tunajší súd následne dňa 24.11.2004 vydal poverenie č. XXXX XXXXXX na vykonanie

exekúcie na podklade notárskej zápisnice sp.zn. N 1864/2004, NZ 64531/2004, ktorým poveril súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu vymožením pohľadávky v exekučnom konaní. Podaním zo dňa 28.10.2009, doručeným dňa 02.11.2009, podal oprávnený návrh na zmenu exekútora a požiadal súd, aby poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD.. Podaním zo dňa 18.11.2009 vyzval súd súdneho exekútora o vyčíslenie trov exekúcie. Súdny exekútor JUDr. Jozef Ďurica dňa 10.12.2009 doručil vyčíslenie trov exekúcie. Dňa 24.05.2010 podal oprávnený žiadosť o poskytnutie informácií o stave konania, keďže ku dňu podania žiadosti nebolo rozhodnuté o návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Dňa 27.09.2010 podal oprávnený opätovne žiadosť o poskytnutie informácií o stave konania, keďže ku dňu podania žiadosti nebolo rozhodnuté o návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Uznesením č.k. 7Er/484/2004-22 zo dňa 08.03.2011 súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú, zastavil ju a zaviazal oprávneného povinnosťou nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie okrem iného z dôvodu, že notárska zápisnica, na podklade ktorej sa exekúcia vykonáva, nie je platným exekučným titulom. Oprávnený podal dňa 31.03.2011 odvolanie proti uzneseniu č.k. 7Er/484/2004-22 zo dňa 08.03.2011. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 41CoE/227/2011-36 zo dňa 13.07.2011 potvrdil uznesenie č.k. 7Er/484/2004-22 zo dňa 08.03.2011. Uznesením č.k. 6Er/324/2003-38 zo dňa 16.05.2011 súd zaviazal oprávneného povinnosťou nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie. Z vyššie uvedených skutočností teda vyplýva, že exekučný súd v navrhovateľom uvádzanom časovom horizonte od 02.11.2009 (deň doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora) do 08.03.2011 (kedy súd rozhodol o vyhlásení exekúcie za neprípustnú aj jej zastavení) vykonával právne relevantné úkony potrebné pre posúdenie exekučného titulu uplatneného oprávneným v exekučnom konaní ako aj ďalšie úkony potrebné pre postup v konaní.

Dňa 15.02.2006 bola súdu doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na podklade notárskej zápisnice sp.zn. N 4100/2005, NZ 40025/2005. Uvedená žiadosť bola zapísaná pod sp.zn. 5Er/98/2006. Tunajší súd následne dňa 26.04.2006 vydal poverenie č. XXXX XXXXXX na vykonanie exekúcie na podklade notárskej zápisnice sp.zn. N 4100/2005, NZ 40025/2005, ktorým poveril súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu vymožením pohľadávky v exekučnom konaní. Podaním zo dňa 28.10.2009, doručeným dňa 02.11.2009, podal oprávnený návrh na zmenu exekútora a požiadal súd, aby poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD.. Podaním zo dňa 18.11.2009 vyzval súd súdneho exekútora o vyčíslenie trov exekúcie. Súdny exekútor JUDr. Jozef Ďurica dňa 04.12.2009 doručil vyčíslenie trov exekúcie. Dňa 24.05.2010 podal oprávnený žiadosť o poskytnutie informácií o stave konania, keďže ku dňu podania žiadosti nebolo rozhodnuté o návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Dňa 27.09.2010 podal oprávnený opätovne žiadosť o poskytnutie informácií o stave konania, keďže ku dňu podania žiadosti nebolo rozhodnuté o návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Uznesením č.k. 5Er/98/2006-23 zo dňa 09.03.2011 súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú, zastavil ju a zaviazal oprávneného povinnosťou nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie okrem iného z dôvodu, že notárska zápisnica, na podklade ktorej sa exekúcia vykonáva, nie je platným exekučným titulom. Oprávnený podal dňa 04.04.2011 odvolanie proti uzneseniu č.k. 5Er/98/2006-23 zo dňa 09.03.2011. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 1CoE/391/2011-42 zo dňa 20.07.2011 potvrdil uznesenie č.k. 5Er/98/2006-23 zo dňa 09.03.2011. Z vyššie uvedených skutočností teda vyplýva, že exekučný súd v navrhovateľom uvádzanom časovom horizonte od 02.11.2009 (deň doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora) do 09.03.2011 (kedy súd rozhodol o vyhlásení exekúcie za neprípustnú aj jej zastavení) vykonával právne relevantné úkony potrebné pre posúdenie exekučného titulu uplatneného oprávneným v exekučnom konaní ako aj ďalšie úkony potrebné pre postup v konaní.

Dňa 28.11.2005 bola súdu doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na podklade rozsudku Okresného súdu Brezno č.k. 4C/72/2003-63 zo dňa 06.05.2005, rozsudku č.k. 4C/72/2003-63 zo dňa 01.10.2004, rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 43Cob/53/2005 zo dňa 06.05.2005. Uvedená žiadosť bola zapísaná pod sp.zn. 1Er/210/2005. Tunajší súd následne dňa 15.02.2006 vydal poverenie č. XXXX XXXXXX na vykonanie exekúcie na podklade rozsudku Okresného súdu Brezno č.k. 4C/72/2003-63 zo dňa 06.05.2005, rozsudku č.k. 4C/72/2003-63 zo dňa 01.10.2004, rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 43Cob/53/2005 zo dňa 06.05.2005, ktorým poveril súdneho exekútora JUDr. Ľubomíra Pekára vymožením pohľadávky v exekučnom konaní. Podaním zo dňa 18.11.2010, doručeným dňa 23.11.2010, podal oprávnený návrh na zmenu exekútora a požiadal súd, aby poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD.. Uznesením č.k. 1Er/210/2005-18 zo dňa 16.03.2011 súd vyhovel žiadosti oprávneného a poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD. vykonaním exekúcie. Z vyššie uvedených skutočností teda vyplýva, že

exekučný súd v navrhovateľom uvádzanom časovom horizonte od 23.11.2010 (deň doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora) do 16.03.2011 (kedy súd rozhodol o zmene súdneho exekútora) vykonával právne relevantné úkony potrebné pre posúdenie exekučného titulu uplatneného oprávneným v exekučnom konaní ako aj ďalšie úkony potrebné pre postup v konaní.

Dňa 18.11.2004 bola súdu doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na podklade notárskej zápisnice sp.zn. N 3672/2005, NZ 34251/2005. Uvedená žiadosť bola zapísaná pod sp.zn. 1Er/260/2005. Uznesením č.k. 1Er/260/2005-12 zo dňa 19.06.2006 súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu neplatnosti exekučného titulu. Oprávnený podal dňa 13.07.2006 odvolanie proti uzneseniu č.k. 7Er/484/2004-22 zo dňa 08.03.2011. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 13CoE/62/2006-26 zo dňa 04.09.2006 zrušil uznesenie č.k. 7Er/484/2004-22 zo dňa 08.03.2011. Tunajší súd následne dňa 26.09.2006 vydal poverenie č. XXXX XXXXXX na vykonanie exekúcie na podklade notárskej zápisnice sp.zn. N 3672/2005, NZ 34251/2005, ktorým poveril súdneho exekútora JUDr. Vladimír Sucháček vymožením pohľadávky v exekučnom konaní. Podaním zo dňa 05.10.2010, doručeným dňa 06.10.2010, podal oprávnený návrh na zmenu exekútora a požiadal súd, aby poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD.. Uznesením č.k. 1Er/260/2005-38 zo dňa 29.03.2011 súd vyhovel žiadosti oprávneného a poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD. vykonaním exekúcie. Podaním doručeným dňa 07.07.2014 dal súdny exekútor podnet na zastavenie exekúcie. Uznesením č.k. 1Er/260/2005-57 zo dňa 17.07.2014 súd exekúciu zastavil a zaviazal oprávneného povinnosťou nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie. Z vyššie uvedených skutočností teda vyplýva, že exekučný súd v navrhovateľom uvádzanom časovom horizonte od 06.10.2010 (deň doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora) do 29.03.2011 (kedy súd rozhodol o zmene súdneho exekútora) vykonával právne relevantné úkony potrebné pre posúdenie exekučného titulu uplatneného oprávneným v exekučnom konaní ako aj ďalšie úkony potrebné pre postup v konaní.

Dňa 01.08.2003 bola súdu doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na podklade platobného rozkazu Okresného súdu Brezno sp.zn. 1Ro/859/2002 zo dňa 11.11.2002. Uvedená žiadosť bola zapísaná pod sp.zn. 5Er/155/2003. Tunajší súd následne dňa 30.09.2003 vydal poverenie č. XXXX XXXXXX na vykonanie exekúcie na podklade platobného rozkazu Okresného súdu Brezno sp.zn. 1Ro/859/2002 zo dňa 11.11.2002, ktorým poveril súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu vymožením pohľadávky v exekučnom konaní. Podaním zo dňa 28.10.2009, doručeným dňa 02.11.2009, podal oprávnený návrh na zmenu exekútora a požiadal súd, aby poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD.. Podaním zo dňa 23.11.2009 požiadal súd súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu, aby v lehote 10 dní vyčíslil doterajšie trovy exekúcie. Súdny exekútor JUDr. Jozef Ďurica dňa 10.12.2009 doručil súdu vyúčtovanie trov exekúcie ako aj exekučný spis. Uznesením č.k. 5Er/155/2003-14 zo dňa 20.10.2011 súd vyhovel žiadosti oprávneného a poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD. vykonaním exekúcie. Z vyššie uvedených skutočností teda vyplýva, že exekučný súd v navrhovateľom uvádzanom časovom horizonte od 02.11.2009 (deň doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora) do 20.10.2011 (kedy súd rozhodol o zmene súdneho exekútora) vykonával právne relevantné úkony potrebné pre posúdenie exekučného titulu uplatneného oprávneným v exekučnom konaní ako aj ďalšie úkony potrebné pre postup v konaní.

Súd preto vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, vychádzajúc zo zásady, že z nepráva nemôže vzniknúť právo, neuznal argumenty navrhovateľa a uplatnený nárok na náhradu nemajetkovej ujmy považuje za nedôvodný v plnom rozsahu. Z dôvodu hospodárnosti konania súd neskúmal ďalšie okolnosti tvrdené sporovými stranami a ani nevykonával ďalšie dokazovanie vo veci.

Na základe vyššie uvedených skutočností návrh ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

V spore úspešný odporca si vo svojom písomnom vyjadrení síce uplatnil náhradu trov konania, avšak tieto bližšie nevyčíslil a zo súdneho spisu ani žiadne vzniknuté trovy nevyplývajú.

Preto súd rozhodol tak, že odporcovi sa táto náhrada nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia písomne v dvoch vyhotoveniach prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.